

Izhaja razun nedelje in praznikov vsak dan ob 16. uri
Račun pri poštnem ček. zav. v Ljubljani št. 11.409
Velja mesečno, prejemati v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom pa 12 Din

Telefon:
Uredn. 2440 Uprava 2455

Uredništvo in uprava: Maribor, Aleksandrova cesta št. 13
Oglasi po tarifu
Oglase sprejema tudi oglasni oddelek »Jutra« v Ljubljani, Prešernova ulica št. 4

General Živković o jugoslovenstvu

BREZ KOMPROMISA. — ZGODOV INSKI UKREPI VLADE POMENIJO
TRAJNE DIREKTIVE ZA VLADO IN SO NEPREMAKLJIVI.

ZAGREB, 23. septembra. Predsednik vlade, general Živković, čegar navzočnost v Zagrebu je bila povod velikih nacionalnih in patrijotičnih manifestacij, je priredil snoči v hotelu »Esplanade« velik banket, katerega se je udeležilo nad 200 oseb, med njimi vsi v Zagrebu navzoči ministri in več seljakov. Viharno aklamiran, je imel general Živković pri tej priliki sledeči znameniti govor o jugoslovenstvu:

»Jugoslavija ne pomeni samo narodnega in državnega edinstva, ni le popolna duhovna in nacionalna solidarnost Srbov, Hrvatov in Slovencev, marveč pomeni in popolno harmonijo in sklad interesov tako celote kakor posameznikov. Ona pomeni popolno enakost in popolno ravnopravnost vseh državljanov in vseh krajev, ki so vsi naši, vsi nam enako dragi.

Ime Jugoslavija ne pomeni negacije naših plemenskih imen, ne hrvaškega, ne srbskega, ne slovenskega. Kajti v resnici so bili najboljši in največji Jugosloveni v preteklosti najboljši Hrvati, Srbi in Slovenci. Ravno tako naj spoštovanje naših svetlih nacionalnih in plemenskih tradicij vsikdar podpira razvijanje in krepitev nacionalne sinteze in edinstva

Tako pojmovanje jugoslovenstva kot narodne in državne misli, je najzanesljivejša osnova okrepitve in napredka vseh nas Srbov, Hrvatov in Slovencev.

Gospodje! Dve pomembni dejanji, manifest z dne 6. januarja 1929 in zakon z dne 3. oktobra 1929 vsebujeta smernice našega bodočega dela ter zdrave preporodne pravce našega narodnega in državnega življenja ter obeležujeta naše državno ustrojstvo. Kraljevska vlada je v svoji deklaraciji z dne 4. julija 1930 obrazložila svoje stališče napram vsem važnim vprašanjem v zvezi z novim redom. Načela teh zgodovinskih ukrepov so nepremakljiva in pomenijo trajne direktive za naše delo ter ostanejo prava vera nas vseh. S temi pravci bomo ustvarili lepšo in srečnejšo prihodnost našega naroda in domovine.

Že doslej so se pokazali vidni uspehi takega dela. Konec je nedavnih nemilih trenj, ki so bila posledica nezdravega in nesodobnega strankarskega življenja in ki so uničevala vse zdrave, konstruktivne sile našega naroda. Konec je neprestanih kriz, državnih in režimskih. Ugasnili so verski in plemenski prepiri, konec je nestrpnosti. Mesto nesporazumov in nesoglasij iz prošlosti je zavladal duh zblíževanja in zaupanja. Mesto strankarskih preprirov imamo bratsko ljubezen in slogu. Vsakemu je odkazano njegovo mesto in je opozorjen na svojo dolžnost, a naše prebivalstvo, ki so ga mamile strankarsko-politične borbe in ki je pogosto pod vplivom raznih prevar zahajalo na stranpota, se posveča mirnemu, pozitivnemu, stvariteljskemu delu. Obča gospodarska kriza, ki od

nje trpi ves svet, se je s premišljenim in odločnim delom znatno ublažila. Gospodarski položaj našega naroda in finančne razmere naše države so se popravile. Pri izvajanju svojih plemenitih nalog pa hoče kraljevska vlada vztrajati brez kompromisa in neodstopno.

Uverjen sem, da bo pri tem velikem delu tudi v prihodnje hrvaški del našega naroda z Zagrebom vred ostal v veliki in resnični službi narodnih interesov ter v iskreni vdanosti do kralja in domovine. Dvigam to čašo v čast Zagreba in v procvit prebivalstva savske banovine.

Govor predsednika vlade so vsi prisotni sprejeli z dolgotrajnim ploskanjem in pritrditvami ter s ponovnimi ovacijami za kralja in njegov svetli kraljevski dom. V imenu prisotnih se je predsedniku zahvalil za pozdrav dr. Rittig, ki je izvajal med drugim:

»V današnjih okoliščinah pomeni vaša beseda pomirjenje in nado v boljšo prihodnost. Mnogi so še nespornostni, naj več pa zato, ker se ne poznamo. Vaš prihod v Zagreb je bil za to potreben, koristen in dragocen. Vi ste z emfazo podčrtali, da je Zagreb nosil v preteklosti jugoslovensko zastavo. Da, nam Zagrebčanom je jugoslovenstvo naša slava in naš ponos. (Tako je!) Grobovi naših Ilircev so priče tega jugoslovenstva, ker so prvi učili misljo bratstva med Hrvati in Srbi. Temu jugoslovenstvu se nismo nikdar odpovedali, ga ne bomo nikoli pozabili in ga nikoli ne bomo izdali! (Tako je.)«

Za dr. Rittigom sta govorila seljaka Slavko Sršek iz Remeka in Mijo Bašić iz Samobora, ki sta se zahvalila predsedniku vlade za dokazne naklonjenosti in ljubezni do kmečkega življa. Ob 11. je odšel predsednik vlade v dvorano, kjer so servirali črno kavo. Tu se je dolgo razgovarjal s svojimi gosti, ob 12. pa se je umaknil v svoje hotelske apartmane.

Francosko - italijanska brodoma pogajanja izjalovljena

LONDON, 23. septembra. Francosko-italijanska pogajanja o razoroževanju na morju je smatrati, po angleških poročilih iz Zeneve, začasno kot popolnoma izjalovljena. Izgledi, da bi mogli Francija in Italija naknadno pristopiti k londonskemu brodomnemu sporazumu, so manjši kakor kedaj prej. Francija je namreč včeraj odklonila tudi zadnji italijanski predlog, ki je stremel za tem, da naj se paritetno vprašanje med obema sredozemskima velevladstima odloži do leta 1936, potem pa naj bi se dosegel med Francijo in Italijo sporazum glede gradbenega programa. V angleških krogih so radi neugodnega izida intenzivnega angleškega posredovanja, ki se je začelo že meseca maja in bilo potem z malimi presledki stalno v akciji, silno vznemirjeni.

nov Jugoslovanov, da morajo biti silni in edinstveni. Tako se danes nihče več ne čudi, če Hrvati v Zagrebu aklamirajo vojsko in vzklikajo slavo kralju in Jugoslaviji. Notranji jugoslovanski problem vstopa v svojo najnovejšo in končno fazo.

Ujedinjenje vseh nacionalnih delavskih organizacij

BEOGRAD, 23. septembra. V smislu sklepov delegatskega zborovanja Narodno-strokovne zveze za Slovenijo z dne 7. t. m. v Mariboru, ki se je izreklo za enotno nacionalno delavsko organizacijo v celi državi, se je vršila danes v Beogradu konferenca delegatov vseh obstoječih centralnih uprav strokovnih zvez in Zveze jugoslovanskih delavskih nacionalnih organizacij. Konferenca je razpravljala o ujedinjenju vseh nacionalnih delavskih organizacij Jugoslavije v edinstveni jugoslovanski nacionalni pokret. Sklepalo se je o pripravi za kongres vseh nacionalnih sindikatov meseca oktobra v Beogradu. Na kongresu se bodo ugotovili nacionalni in razredni cilji ujedinjenih jugoslovanskih nacionalnih organizacij in se bodo določile smernice za bodočo vsestransko akcijo v celi državi.

Rusko žito in les za Ameriko

LONDON, 23. septembra. Zadnji tedni je odšlo iz ruskih luk 170 parnikov z žitom in lesom, namenjenim za Anglijo in Ameriko, da napravi zmešnjavo na tamkajšnjih trgih. Ameriška vlada je že ukrenila vse potrebno, da prepreči ogromen uvoz ruskega žita in prihrani ameriškem žitnemu trgu nove pretresljaje.

Zdrav narod Prlekije.

Pri Sv. Duhu na Stari gori blizu Sv. Jurja ob Ščavnici bosta v nedeljo, dne 28. t. m. praznovala zakonca Mihael V e r z e l, 87letni starček in njegova žena Ana, rojena Zupanec, stara 88 let, svojo dijamantno poroko. Tako »ženin« kakor »nevesta« sta še čila in zdrava, opravljata svoje posesti vo še sama ter se kljub starosti zanimata za dnevne dogodke. Jubilantinja Ana je rojena na Sovjaku l. 1842., njen drug v Peretincih l. 1843. Od še živčih otrok je omeniti sledeče: Franjo je gostilničar v Mariboru, Slomškov trg, Anton je gostilničar pri Sv. Duhu na Stari gori, Ferdo je mlinarski mojster v Terbegovcih, Matija kolarski mojster, Ignac je uradnik Češke Union-banke na Dunaju, hčerka Alojzija, por. Satler, je posestnica v Orehovcih pri Gorji Radgoni in Marija, poročena Kovačič, je posestnica in gostilničarka v Logarovcih.

Samo še par večerov

SVENGALI
Torek Sreda
Velika kavarna.

V vinjenosti okrađen.

V neki gostilni v Vojašniški ulici je sinoči popival pos. sin Jernej Repnik iz Frajhamu. Bil je že precej dobre volje. Pa je prisedel k njemu še Rupert M., brezposelni 36letni delavec. Repnik je tudi njemu še plačal, končno pa vinjen zaspal. V tem pa mu je M. izmaknil listnico in izginil. To je zapazil v gostilni navzoči Repolusk, stopil hitro k Repniku in ga vprašal, če mu ni kaj ukraden. Repnik je takoj ugotovil, da mu manjka listnica z 230 Din. Repolusk je šel za M.-om in ga našel zopet v gostilni Maribor, kjer ga je dal aretirati. M. je spočetka tajil, ko pa so našli pri njem listnico, je priznal. V listnici pa je bilo samo še 60 Din. Oddali so ga sodišču.

Novi kurz jugoslovanskega življenja

Pod tem naslovom objavljajo praški »Narodni Listy« zanimiv članek, kjer uvodoma ugotavljajo, da mora vsakdo, ki sodi objektivno in brez predsodkov, priznati znatne uspehe današnjega režima v onih smernicah, ki si jih je postavil. Pred tem režimom sta si stala nasproti dva sovražna tabora: srbske in hrvaške mase. Na Hrvaškem niso smeli priznati, da ljubiš Srbe in Beograd, da so Srbi in Hrvati narodna celota, zastopniki Srbije pa so mirno razpravljali o potrebi amputacije Hrvatov, na Hrvaškem so gotovi elementi očitno koketirali z Italijani in govorili, da so Hrvati po svoji kulturi, veri in tradiciji bližje Italijanom in da je ta sorodnost pomembnejša nego slučajna enakost jezika.

V drugi polovici 18. stoletja ste se porodili na Hrvaškem dve ideji: ideja narodnega edinstva srbsko-hrvaškoslavenstva in ideja hrvaškega nacionalizma. Svetovna vojna je odločila v prid prvi ideji in zdelo se je, da je ta odločitev končno veljavna. Po desetih letih skupnega življenja pa je nastala med Hrvati reakcija: zahteva po državni samostojnosti. Plemenski partikularizem in separatizem se je razmahnil.

Dalekovidni nacionalisti so z nemirom opazovali to separatistično propagando in videli so, da ta propaganda vedno bolj podkopava temeljno idejo, ki je ustvarila jugoslovansko državo: idejo narodnega edinstva. Ta nevarnost je bila 6. jan. 1929 odstranjena. Z močno in zavestno gesto je bila ustavljena agitacija in od 3. okt. 1929 je postalo edinstvo države in naroda definitivno i v nazivu i v programu. Separatistične plemenske organizacije so bile razglašene, ker so ogrožale edinstvo.

V narodu je ta čin močno odjeknil. Protagitacija pa je bila še vedno močna, tudi gotove korake pripadnikov režima so tajni voditelji prejšnje agitacije izkoriščali, širil se je v narodu skepticizem in nezaupanje. Neposredno pred zadnjo zgodovinsko gesto režima, pred izmenom starih srbskih vojaških zastav za nove jugoslovanske, je bilo to nezaupno razpoloženje močno. Tedaj pa je kralj Aleksander, dosleden v svoji politiki in zvest temeljni nacionalni liniji, katero je začrtal pri Kumanovem, odredil, da se morajo zastave izmenjati. Ta čin, ki so ga vsi državni priznavali kot nujno potrebo, za katerega pa se v vseh 10 letih nihče ni upal odločiti, je izvršil kralj. Stari veterani in invalidi, tihoči kmetov, kojih generacije so prelivale kri pod temi svetlimi zastavami in proslavile srbsko ime, so se s solzami v očeh ločili od svojih svetih zastav.

Ta čin ni mogel ostati brez odziva. Hrvati niso mogli več dvomiti o trdni volji svojega kralja, da izvede ujedinjenje do kraja, demokrati niso mogli tačiti, da je režim v poldrugem letu izvršil to, česar demokracija tekom 10 let

niti programatično ni mogla realizirati. Ugodno izbran trenutek in veličastna vojaška parada v Beogradu, ki je celemu narodu pokazala silo naroda in mu dvignila samozavest, vse to je storilo svoje, na drugi strani pa je krvavi zločin zapadnega sosa opomnil 13 milijon-

Mariborski in dnevni drobiž

Naši javnosti

V nemi bolesti, ki nam stiska srce ob tragičnih tržaških dogodkih, nam je v največjo uteho zares bratske sočustvo- vanje celokupnega češkoslovaškega na- roda, ki se je v idealni ljubezni do tr- pečega slovanskega brata nesebično po- stavil nam ob bok, da nam nudi svojo bratsko pomoč in podporo v trenutku nesreče in gorja.

Ako kdaj, to pot se je pokazalo, da jugoslovensko-češkoslovaška vzajemnost ni puhla fraza brez vsebine! Pokazalo se je, da je Jugoslovensko-češkoslova- ška Liga, ki si je napisala na svoj prap- por bratstvo in vzajemnost s Čehoslo- vaki, na pravi poti!

In kaj sledi iz tega spoznanja?

Da bodi vsak zavedni Jugosloven član te organizacije!

A kako se naj oddolžimo češkoslova- škemu narodu za vse one ganljive izra- ze in dokaze srčnih simpatij in istinite bratske ljubavi, ki smo jih bili deležni baš v zadnjih dneh?

Menimo, da bi se najlepše lahko za- hvalili in dali duška iskrenj hvaležno- sti s tem, da bi letos proslavili češko- slovaški državni praznik 28. oktobra, dan narodnega osvobođenja tako sijajno in slovesno, kakor doslej še nikoli!

Uverjeni smo, da bo s tem soglašala vsa naša javnost.

Zato vabimo vse one posameznike, korporacije in društva, ki osvajajo naš predlog, k sodelovanju pri tej proslavi.

Prijave sprejemajo podpisane Lige.

Jugoslov.-češkoslov. Liga
v Ljubljani.

Jugoslov.-češkoslov. Liga
v Celju.

Jugoslov.-češkoslov. Liga
v Ptuiju.

Jugoslov.-češkoslov. Liga
v Mariboru.

Narodno gledališče v Mariboru

Končuje s pripravi ter otvori sezono v sredo, 1. oktobra. Ob tej priliki se bo vršila premijera Shakespearjeve kome- dije »Sen kresne noči« v režiji g. Jože- ta Koviča. Nadalje se pripravljata v drami najnovejša Nušičeva šaloigra »Gospa ministrovka« v režiji g. Koviča ter pretresljiva drama angleškega pisa- telja Maughama iz povojnega življenja »Sveti plamen«, ki jo režira g. Skrbin- šek. V opereti se pripravlja za otvori- tev glasbene sezone dramatična in ve- lezabavna Szirmajeva opereta »Ale- ksandra«, v kateri bo prvič nastopil kot pevec in režiser angažirani bivši prvak beograjske operete g. Djuka Trbuhovič. Kot druga glasbena premijera se študira na novo Leharjeva divna opereta »Škr- lančkov gal« isto tako v režiji gospoda Trbuhoviča. Interesente za gledališki abonma vabimo, da se čim preje javijo pri gledališki blagajni. Rok za nove pri- jave poteče v četrtek 25. tm.

Glasbena Matica.

Dne 3. oktobra bo cerkven koncert Glasbene Matice v stolnici. Dne 4. ok- tobra v župni cerkvi v Celju, obekrat ob 20. uri. Spored Grečaničina Deme- stvennaja liturgija.

Št. III.

Včeraj nas je zapustila priljubljena in zaslužna učiteljica, gđc. Slavica Gornik in odšla na svoje novo mesto v Mozir- ju. Kot oseba in učiteljica si je med na- mi pridobila največje simpatije in šola in dom žalujeta za to vestno in svojem- mu poklicu z dušo in telesom vdano vzgojiteljico. Po rodu Korošica, je po nesrečnem plebiscitu tudi ona morala iz svoje ožje domovine, kjer je v ženskih društvi, zlasti v Kotmarivasi, po svojih močeh skušala doprinesiti svoj delež k zmagi jugoslovanske misli. V Jugoslaviji je naprej podučevala v Rušah, nato pa v Št. Ilju, ki ga zdaj na lastno željo zamenja s prijaznim Mozirjem. Kakor nam je na eni strani žal za njo kot vzor- no vzgojiteljico, ki jo zgubijo šentiljski otroci, tako na drugi odkrito čestitamo Mozirju na pridobitvi take šolske sile.

Smrtna kosa.

V Magdalenski ulici 79 je umrl včeraj 60p. 74letni zasebnik Matija Iskra.

Gostilničarska pivovarna v Laškem — postala resnica.

Predhodna subskripcija delnic Gosti- ničarske pivovarne d. d. v Laškem (osnovna glavica 15 milijonov Din) bo kmalu končana. Pripravljani odbor je že zaprosil za predkoncesijo, tudi je že kupljeno zemljišče v Laškem, kjer bo pivovarna. Zemljišče je tik ob železniški progi na levem bregu Savinje, južno od mosta, in meri 10.000 kvadr. metrov. Z gradnjo se bo kmalu pričelo in računa- jo, da bo pivovarna do 1. 1931 zgrajena.

Razprava proti pisatelju Bratku Kreftu.

Prihodnji teden, dne 30. tm. se bo vr- šila pri mariborskem okrožnem sodišču razprava proti pisatelju Bratku Kreftu, ki je obtožen, da je v svojem romanu »Človek mrtvaških iobanj«, izhajajočem se svoječasnno kot podlistek v »Delav- ski Politiki«, ki pa je bil kasneje ponat- snjen tudi v knjigi, zagrešil prestopke zoper čast kralja po čl. 53 odstavka 4 za- kopa o tisku. Soobtožen, sta tuči no- vinar Viktor Eržen kot odgovorni ured- nik »Delavske Politike« in Josip Ošlak kot ravnatelj Ljudske tiskarne.

Zdravstveno stanje v Mariboru.

Mestnemu fizikatu v Mariboru ni bil od 15. do 21. tm. prijavljen noben pri- mer obolenosti na nalezljivih boleznih v mariborskem mestnem področju.

Muhe poštno ekspedicije.

Iz Slov. Bistrice nam poročajo o ne- navadno redkem potovanju neke poštno pošiljke, ki pa je končno le prišla v pra- ve roke, čeprav šele iz Afrike. Trgovka Roza Pitschl je naročena na revijo »Uni- versum«, izhajajočo v Lipskem. Juljsko številko so ji odposlali 29. julija s toč- nim naslovom, vendar pa je zamenja- ka naložila. Minuli so tedni in tedni in gospodični se ni niti sanjala, kam je ro- mala med tem njena revija. Na svoje veliko začudenje jo je namreč prejela se- danj iz Windchocka v Južni Afriki, od- kod jo je odposlal farmar B. Piet- gscha, kateremu je bila po čudnih potih napačno dostavljena. Farmar je priložil tudi svojo sliko in primerno pojasnilo. Pitschlova je dobila svojo re- vijo dne 18. septembra in je torej napra- vila poštna pošiljka ogromno pot iz Lipskega v Windchock v Južni Afriki in od tam v Slov. Bistrico v razmeroma kratkem času 6 tednov. Glavno pa je seveda, da je pošiljka končno vendarle prišla v prave roke, čeprav po never- jetno velikem ovinku.

Govedina po 8 Din kilogram.

Jutri, v sredo, ob 8. uri se bo na stoj- nici za oporečno meso pri mestni klav- nici prodalo 160 kg govejega mesa po Din 8 za 1 kg in sicer na odjemalce največ po 2 kg.

Vsem brivskim in lasničarskim pomoč- nicam in pomočnikom!

Zbor brivskih in lasničarskih pomoč- nic in pomočnikov v Mariboru poziva vse tovariše in tovarišice v Mariboru, kakor tudi v Celju in Ptuiju, da pošljejo delegate na strokovni sestanek, ki se bo vršil v četrtek, dne 25. tm. ob 20.30 v restavraciji Halbwidl v Jurčičevi ulici s sledečim dnevnim redom: Volitev nove- ga odbora pomočniškega zbora; referat delegata Saveza brivskih in lasničarskih pomočnikov Jugoslavije; šola za stro- kovno izobrazbo in slučajnosti.

Nasilna hlapca.

Franc Polič in Ferdinand Leskovar, hlapca posestnika Barta na Koroški ce- sti sta prišla sinoči krog 18. z vozovi v gramozno jamo po gramoz. Brez po- voda sta začela prepir s tam zaposle- nimi delavci. Ker sta postajala nasilna in so delavci videli, da hočeta pretep, so se skrili in zaklenili v barako. Toda Polič je z branovlekom razbil po vr- tih in jih klical ven, Leskovar pa je za- vrati čakal. Ker so delavci ostali mirni, sta končno odšla domu, tam je pa Les- kovar še v jezi neusmiljeno udrihal z bičevnikom po konjih. Stražnika sta oba aretirala in bosta oddana sodišču radi ogrožanja osebne varnosti in poškodbe tuje lastnine.

Nezgoda pri obiranju jabolk.

V Voseku pri Sv. Trojici v Slovenskih goricah je 29letni viničar Franjo Vido- vič pri obiranju jabolk padel z lestve in si zlomil levo roko. Prepeljali so ga v mariborsko bolnico.

Koncert Karlo Rupel

Ljudska univerza, ki izmed tuk. kul- turnih društev menda še edina daje ju- gosl. umetnikom, posebno mladim mož- nost nastopa v našem mestu, nam je otvorila letošnjo koncertno sezono z našim mladim violinistom Karlom Ru- plum. Slišali smo ga pred leti kot absol- venta ljubljanske konservatorije (iz šole prof. Šlajsa). Dve leti je med tem izpopolnjeval svoje znanje pri mojstru Ševčiku in na mojstrski šoli pariškega konservatorija. Sinoči se nam je zopet pokazal — tokrat že kot zrel umetnik, zavedajoč se svoje težke naloge.

Uvodne besede je spregovoril spremljevalec g. Lipovšek. V kratkih besedah je razložil vsebino programa, ki je bil razdeljen v dva dela. Uvodno točko pro- grama je tvorila Tartinijeva g-mol so- nata, ki je razen sonate s takomenova- nim »hudičevim trilkom« od istega skla- datelja izmed staroitalj. sonat violinistom gotovo najbolj priljubljena. Sledil je Mo- zartov koncert v D-duru — izmed Mo- zartovih koncertov gotovo najlepši in Bachova »Ciaccona« iz II. sonate izmed šestih Bachovih bravurnih sonat, pi- sanih za same gosli brez spremljevanja je zaključila prvi del programa.

Vse tri točke zahtevajo zrelega umet- nika s serioznim klasičnim podajanjem. G. Rupel, še poln mladostnega ognja, se je znal tudi temu slogu podrediti in nas je posebno s podajanjem Mozartovega koncerta prepričal o svoji izredni muzi- kalni kvaliteti. Z Bachovo »Ciaccono« nas je silno navdušil in odobravanju ni hotelo biti konca. Ta skladba, pisana v obliki varijacij na krasen akordičen te- ma, zahteva od violinista izredne tehni- ke predvsem pa, kakor vse Bachove skladbe, širokega in polnega tona. Tega ima g. Rupel in razpolaga z njim po mi- li volji.

Drugi del programa je obsegel sklad- be, ki so preračunane predvsem na zu- nanji efekt, ki dajejo koncesijo publiki, violinistu pa možnost, da pokaže vse svoje spretnosti. Teh spretnosti ima g. Rupel več kot dovolj. Tehniko loka ob- vlada do največjih potankosti, njegov ton je čist in sonoren. Nikakor pa me ni mogel navdušiti njegov instrument. Pu- blika se od umetnikov ni mogla ločiti, tako, da sta morala program dodati še dve točki in sicer Albenizov »Tango« in Brahmov »Valček« v A-duru.

Gotovo je g. Rupel prvi izmed slov. violinistov, ki se je povzpел nad povpre- čnost in zavzel že sedaj med jugosl. vio- linisti (Baloković, Jovanović, Spiller itd.) odlično mesto. Prepričan sem, da si bo s svojim solidnim znanjem in široko mu- zikalno koncepcijo znal v kratkem ča- su priboriti svetoven sloves. Na tej tež- ki poti mu kot rojaki zamoremo želeti le obilo sreče in uspeha.

Ne smemo prezreti pianista g. M. Li- povška, ki razpolaga že sedaj, kot go- jenec ljublj. konservatorija s krasno teh- niko, predvsem pa s krasnim podaja- njem. Njegova fraza (Mozart) je samo- nikla, globoko občutena in slogu primer- no gajena. Želeli bi si ga čimprej sli- šati s kakim samostojnim koncertom. Občinstvo se svojima rojakoma ni od- zvalo v zadostnem številu. Pač pa je di- jaštvo zasedlo nad polovico dvorane, kar nas prepričuje, da nam prinese bli- žnja bodočnost boljše koncertno publi- ko od današnje.

Klavir domače tvrdke Brandl je topot zopet zelo ustrežal. Karol Pahor.

Zopet tatvina košesa.

Mesarskemu pomočniku Otmarju Alešu iz Meljske ceste je bilo včeraj zvečer izpred poštnega poslopja na Slomškovem trgu ukradeno kolo.

Tatvina kobile.

Posestniku Francu Selinšku v Št. Janžu na Dr. p. je bila nocoj ponoči med 21. in pol 23. uro ukradena iz nezakle- njenega hleva 4letna kobilica, vredna pet do šest tisoč dinarjev. Sledovi so vodili proti Mariboru. Storilci še niso izsledeni. Čudno, da se s pojavu ciganov v ma- riborski okolici nenadno pojavljajo tat- vine konj.

Izlet priredi Slovensko trgovsko društvo v nedeljo 28. tm. s popoldanskim vla- kom ob 3. na Falo h Grahorju. Vabijo se vsi člani in prijatelji društva. Zbirališče na glavnem kolodvoru.

KINO

Grajski:

Samo do petka 26. tm.

Ne verajem več v nobeno ženo

Krasen 100% zvočni film
V pripravi: Tonfilmska opereta:
Korvetni kapitan: Harry Liedtke.

Union:

Od danes dalje

Največja pomorska katastrofa

ATLANTIK

v 100% nemškem zvočnem filmu.

Predstave v obeh kinih ob delavni- kih ob 17., 19., 21. uri; ob nedeljah in praznikih ob 15., 17., 19. in 21. uri. Predprodaja dnevno: od 10. do 12. ure na blagajni. XXVI

Prekmurska tiskovna tožba.

V četrtek, dne 25. septembra, ob 10. dop. se bo vršila pri mariborskem okrož- nem sodišču na št. 53 zanimiva razpra- va v tiskovni tožbi odbora za zidanje sirotišnice doma Sv. Frančiška v Čren- šovcih, župnika Jožefa Klekla, kaplana Alojza Drvodela in še treh drugih od- bornikov tega odbora proti uredniku evangelskega časopisa »Düševni list« v Murski Soboti, 75letnemu upokoženemu nadučitelju Janošu Flisarju, ki je ob- enem upravitelj evangelskega dijaškega doma v Murski Soboti. Jožef Klekl in ostali so tožili v svojem in v imenu od- bora za zidanje sirotišnice v Črenšov- cih g. Flisarja radi članka, ki ga je ob- javil evangelski »Düševni list« dne 20. marca pod naslovom »Evangelijani pa- zite« ter je v istem opozarjal evangeli- čane v Prekmurju na poziv odbora za zidanje sirotišnice v Kleklovih »Novi- nah« za nabiranje prispevkov. Vtoževa- ni članek je evangeličanom odsvetoval prispevanje za omenjeno sirotišnico in po navedbi tožbe v tem članku žalil ves odbor za zidanje sirotišnice. V tožbi se razpravlja tudi o podpori Din 10.000, katero je leta 1926 nakazalo ministrstvo prosvete v Beogradu za dijaški dom v Murski Soboti in si ga svojita oba dija- ška doma v Murski Soboti, tako evan- gelki, kakor katoliški, nazvan »Martini- ške«.

Karambol avtomobila s kmečkim vozil- lom.

Sinoči, med 20. in 21. uro, se je pri- petila na križišču cest Poljskava—Pra- gersko blizu Frama težka avtomobilska nesreča. Šofer Franjo Pečenik iz Tezna je zavozil v nerazsvetljen kmečki voz, ki mu je prihajal nasproti. Udarec je bil tako silen, da je konj pri priči poginil, a šofer Pečenik je dobil težje poškodbe na glavi in desni roki ter kontuzije po vsem telesu. Mariborski reševalni avto je odpremil ranjenega šoferja v bolnico. Identiteta posestnika ubitega konja se kljub poizvedbam ni dala do ure ugotovi- ti. Ob priliki te prometne nesreče, ki ni osamljena, je pač jasno, da so krivci takih nepredvidenih nesreč vozniki ne- razsvetljenih kmečkih vozil. Prosimo zg- reske načelnike, da po svojih podreje- nih organih t. j. občinskih upravah in žan- darmerijskih postajah pod pretnjo kazni izdajo striktno odredbo, da morajo biti vsa kmečka vozila ponoči razsvetljena in da se tudi kmečki vozniki držijo pravil cestnopolijskega reda; kajti sedaj postajajo noči vedno daljše in kmet ima svojo visoko sezono.

Polijski stražnik rešitelj porodnice.
Sinoči so na Kralja Petra trgu 33letno Marijo G. iz Pobrežja nenadno napadli poročni krči. Službujoči polijski straž- nik je takoj pozval reševalni avto, ki je onesveščeno bolnico odpremil v poro- dnišnico.

Dobra hrana v Javni kuhinji na Slom- škovem trgu št. 6.

V A razredu opoldne in zvečer Din 8.30, v B razredu Din 12.30 in v C raz- redu Din 14.30. Priglasite se! XXV

Pralnica ovratnikov Rakuša,
Slovenska ulica 15, se priporoča. 2411

Iz Andreejevega dnevnika

Švedska vlada objavlja polagoma nadaljne posameznosti iz dnevnika polarnega raziskovalca inž. Andreeja, ki se je pred 33 leti ponesrečil in so njegovo truplo šele sedaj našli. Najnovejša poročila pravi med drugim:

»Dne 4. avgusta 1897 je bila ekspedicija po Andreejevih zapiskih prisiljena, da je opustila nadaljno prodiranje, narkar je krenila v jugozapadno smer, da bi dospela do Sedmih otokov. Vse je bilo sedaj odvisno od provijantnega vprašanja, ker živila, ki so bila v balonu, nikakor niso zadostovala. Ekspedicija je upala, da bo zadela na potujoče mesnice, kakor je Andree šaljivo imenoval severne medvede. Razmere na ledu so bile včasih ugodne, včasih neznosne. Sedaj je padel ta, sedaj zopet oni v kako ledeno razpoko. Fränkel in Strindberg sta dobila močno črevesno vnetje in vrh tega težke bolečine v nogah.

Klub vsem težavam pa je Andree skrbno sestavljal svoj dnevnik, ki je poln znanstvenih opazovanj. Zbral je tudi 20 različnih vrst mahu, ilovice in raznega lesa. Fränkel je bil tako spreten kuhar, da je kot nadomestilo za kruh prikraval neke vrste kruh iz krvi severnih medvedov, Strindberg pa je kuhal juho iz alg.

Toda, čim je dospela ekspedicija v plitvo vodovje, se je gibanje ledu izpremenilo in Sedmih otokov ni bilo mogoče doseči. Od 12. do 17. septembra se je pomaknilo ledovje skoro 100 km v jugovzhodni smeri in mrz je pritiskal vedno huje. Andree in njegova dva tovariša so zato sklenili, da prezimijo na kaki primerni ledeni gori. Takoj so pričeli graditi ledeno koč.

Dne 17. septembra so opazili Vitsen, prvo deželo od 1. julija. Dne 18. septembra je ekspedicija ustrelila prvega morskega psa, naslednjega dne severnega medveda, kmalu potem pa toliko morskih psov, da bi po Andreejevih zapiskih zadostoval provijant do aprila. Dne 28. septembra se je ekspedicija nastanila v ledeni koči, ki so ji dali ime »Hem«.

Dne 2. oktobra je Andreeja in njegova dva tovariša zbudilo mogočno bobnenje. Ledovje se je razpočilo in ledena kočja je bila v nevarnosti, da se poruši. Vsa oprema in ves lovski plen se je pomikal z bližnjimi ledenimi skalami naprej. Ekspedicija je pričela takoj z reševalnimi deli in sredi katastrofe je zapisal Andree v svoj dnevnik:

»S takimi tovariši je mogoče vztrajati tudi pri naravnost nemogočih razmerah.«

Karikatura maharadže

Na zasedanje Društva narodov v Ženevi pride vsako leto kot zastopnik Indije kak maharadža, ki vzbuja po svoji obleki in blesku svojih drugih splošno zanimanje in občudovanje. Tako je l. 1925 prisostvoval seji Društva narodov maharadža iz Patiale, ki je prinesel s seboj v svojem kovčegu draguljev v skupni vrednosti 50 milijonov švicarskih frankov. Seveda je bilo tedaj v Ženevi tudi polno karikaturistov. Med njimi je bil tudi mlad švicarski risar, ki je bil nenavadno nadarjen. Naslikal je maharadžo kot zlato tele na visokem piedestalu, kateremu se klanjajo državniki Društva narodov. Na sliki je bil napis: »Vaši govori so srebro, moj molk pa zlato!« Maharadža se je posrečene slike silno razveselil, dočim so bili njegovi angleški spremljevalci silno razburjeni. Bali so se namreč, da bi slika, na kateri so bili zastopniki angleške vlade naslikani kot oboževalci zlatega teleta, prišla v Indijo in izpodkopala ugled angleške oblasti. Maharadža je obljubil umetniku za sliko 6.000 frankov in naročil vrh tega več odtisov. Angleži so seveda takoj napeli vse sile, da spravijo to sliko s sveta. Po dolgih pogajanjih je prišlo do sporazuma. Mladi umetnik je dobil svoj denar, maharadža 1 izvod slike, ki pa je niso smeli razmnožiti.

Filmanje letalske nesreče

Filmski nemški letalec — akrobat Schindler je 18. tm. hotel izvesti svojo najnovejšo akrobacijo: skok z enega avijona na drugega med letom obeh letal. Pri tem pa se je zgodilo, da sta letala treščila drugo ob drugo in se razbila. Obe posadki ste ob življenje. Filmski operater, ki je imel nalogo, da s tretjega letala filma Schindlerjevo akrobacijo, je mesto te filma potek nesreče. Letalska policija je film zaenkrat zasegla, ker domneva, da bo na podlagi njega mogla ugotoviti vzroke in potek nesreče.

»Morska vila« kot gost na podmornici

Francoska vojna mornarica je imela nedavno vežbe na Sredozemskem morju in ena izmed podmornic se je vsidrala 23 km od obrežja Korzike. Moštvo je s hrepenenjem gledalo na kopno. Tedaj je opazilo, da nekdo plava ob obrežju k podmornici. Ženska. Morska vila? Ne, bila je pravcata lepa ženska. Ko je priplavala do podmornice, je zahtevala kapetana. Ko so ga poklicali, je »vila« v slabi francoščini izrekla željo, da bi si ogledala podmornico. Seveda je moral kapetan po vojnih predpisih željo lepe Angličanke odkloniti. Toda lepa vila se ni dala ugnati: »Ali, gospod kapetan, smatrala sem Francoze vedno za zelo

galantne ljudi. Vendar ne boste pustili, da bi zaradi neumnih predpisov utonila?! Pomislite, koliko truda me je stalo, da sem priplavala sem. Za nazaj nimam več moči!« Kapetanu ni preostalo drugega, nego da je vzel lepo vilo na podmornico, da se odpočije. Moštvo seveda ni protestiralo, saj so lepo blondinko vsi radi videli. Pogostili so jo z vsemi, kar je bilo na podmornici najboljšega. Nato je morska vila zopet odplavala na kopno.

Balkanski Pompeji

V srbski Makedoniji, v občini Gradsko, kjer se v Vardar steka Črna reka, so odkrili ostanke antičnega mesta Stobi. Z izkopavanji so pričeli že l. 1924, rezultati so doslej znatni. Izkopali so že celo antično gledališče, ki je bilo za krog 5000 gledalcev. Na nekaterih sedežih iz belega marmorja se poznajo še imena oseb, katerih last so bili sedeži. Od grških gledališč se razlikuje stobsko gledališče v tem, da arena ni oddaljena od orkestra. Ozadje odra tvori zid, ki je bogato obložen z reliefi. V bližini gledališča so odkrili baziliko z eno glavno in dvema postranskimi ladjami. Ti posamezni deli bazilike so bili oddeljeni drug od drugega z vrsto 13 stebrov iz rožnatega marmorja. Sredi zasutega antičnega mesta Stobi, ki je najbrže postalo žrtev katastrofalnega požara, so odkrili veliko palačo s fronto, dolgo 58 metrov. Izven glavne dvorane so v palači še štiri večje dvorane, ki jih pa v svrhu popolnega razkritja še odkopavajo. V peristilu palače so našli mnogo umetniških predmetov. Izkopavanja bodo prihodnje spomlad še z večjo intenzivnostjo nadaljevali.

Batja bo uvedel samo pet dni dela na teden.

Iz Zlina javljajo, da bo evropski »kralj čevljev« Batja uvedel s 13. oktobrom 1930 pet delovnih dni v tednu. Obenem bo zvišal mezde in znižal cene proizvodov, ker ostane kapaciteta tvornice nespremenjena. Batja proizvaja dnevno 100.000 parov in zaposluje 22.000 ljudi.

Poset naših gospodarskih krogov v Grčiji.

Da vrnejo obisk grškim gospodarskim krogom, ki so meseca junija po svojih predstavnikih prepotovali našo državo in se oglasili takrat tudi v Mariboru, odpotuje večja skupina 60 ljudi iz naših gospodarskih krogov dne 24. tm. zvečer ali 25. tm. zjutraj proti Solunu, kamor prispejo 26. tm. Odtam odpotujejo v Atene. Potovanje po Grškem bo trajalo 10 dni. Akcijo vodi jugoslovensko-grška liga v Solunu.

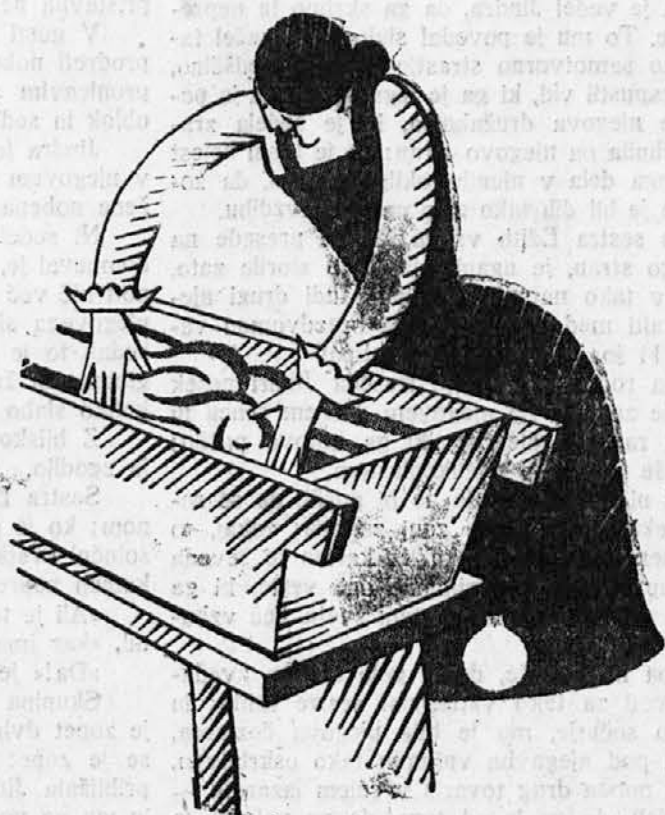
Prebivalstvo Prage

je od 676.659 v l. 1921 naraslo na 806.100 dne 1. jan. 1930, torej za 19%.

Tudi za staro mater je pranje sedaj igrača...

Podnevi pere, ponoči sanja:

»Brez ALBUSA ni pranja!«



Pranje perila ne dela nikakih skrbi več onim, ki uporabljajo ALBUS-MILA. To je najboljšo sredstvo za pranje tudi sedaj pri tem modernem svilenem perilu, pa naj bo tudi iz najfinejšega materiala. Ravnotako je ALBUS-MILO najboljšo sredstvo za pranje svilenih nogavic. ALBUS-DOMAČE-ZVONO-TERPENTINOVO MILO, samo v vodi namočeno, daje obilno peno in v tej fini peni se očisti in opere tudi najfinejši material, a se pri tem niti najmanj ne pokvari.

Uporabljajte tudi Vi

ALBUS-Terpentinovo milo.

Sport

Ustanovni občni zbor »Mariborskega smučarskega kluba«.

Jutri ob 20. uri se bo vršil v restavraciji »Zamorec« ustanovni občni zbor »Mariborskega smučarskega kluba«. Vabljeni so vsi smučarji, ki so se prijavili pripravljalnemu odboru za vstop.

MOLNP, službeno.

V nedeljo, dne 28. septembra bodo sledeče prvenstvene tekme: ISSK Maribor:SK Svoboda ob 10. uri na igrišču ISSK Maribora. Službujoči odbornik g. Amon. SK Železničar rez.:SK Rapid rez. ob 13.30 na igrišču SK Rapida in SK Rapid:SK Železničar ob 15.30 na igrišču SK Rapida. Službujoči odbornik g. Nerat. Vsak klub postavi po tri starejše reditelje. Blagajno vodi na igrišču ISSK Maribora g. Amon, na igrišču SK Rapida g. Nerat. — Tajnik.

Tekmovanje za pokal JNS.

Včeraj se je vršila v Ljubljani ponovna tekma med Ilirijo in Saškom (Sarajevo), ki je končala z zmago Saška v razmerju 4:2. V finale se je plasiral torej Sašk, ki bo igral finalno tekmo za pokal JNSa s Sandom, zmagovalcem nad Sokolom (Beograd).

Savez sportnih saveza kraljevine Jugoslavije

bo imel I. kongres v Zagrebu dne 18. oktobra. Vsi sportni savezi imajo pravico, da pošljejo na kongres dva polnomočna delegata, od katerih ima eden pravico glasovanja. Predloge za kongres morajo savezi pisмено poslati začasnemu odboru najkasneje do 3. oktobra, istočasno jih je treba poslati ostalim savezom. Kongres bo v mestni posvetovalnici v Zagrebu ob 15. uri.

Iz zbora nogometnih sodnikov.

Na redni gl. skupščini sekcije Ljubljana je bil izvoljen naslednji upravni odbor: načelnik Schneller, tajnik in blagajnik Deržaj, odborniki: Betetto, Pevalek in Cimperman. Odbor za delegiranje sodnikov tvrtijo isti člani sekcije

ter delegat LNP. Opozarjajo se klubi, da morajo za vsako javno tekmo prositi sekcijo za delegiranje sodnika, sicer zapadejo kazni po § 52 kaz. prav. JNS. Klubi mariborskega MO naj naslovijo tozadevne dopise na poverjenika g. E. Frankla v Mariboru, Vetrinjska ul. 5. Vsi savezni in podsavezni sodniki se naprošajo, da takoj javijo sekciji svoje natančne naslove.

Richard svetovni prvak v tenisu.

V Newyorku se je vršila finalna tekma za svetovno prvenstvo v tenisu med Amerikancem Richardom in Čehoslovakom Koželuhom, ki je končala z zmago Richarda v razmerju 2:6, 10:8, 6:3, 6:4.

Sokolstvo

Seja župne uprave SKJ

se bo vršila v četrtek, 25. tm., ob običajni uri v župni pisarni. Na razgovoru poročila o seji župnega odbora! Prosim za polnoštevilno udeležbo. — Zdravo! — Starosta.

Bolgarsko časopisje v l. 1929.

Glasom najnovejše statistike bolgarske narodne knjižnice je v l. 1929 izšlo v Bolgariji vsega skupaj 564 časopisov, in sicer 91 gospodarskih, 44 literarnih, 26 službenih, 229 političnih, 14 verskih, 11 sportnih, 83 strokovnih in 66 brez posebnega obeležja. Od vseh 564 jih je celotno leto izhajalo samo 201, drugi so izginili tekom leta. Od 104 je sploh izšla samo prva številka.

Zavednost in požrtvovalnost izseljencev.

Kmetje iz Iža v Dalmaciji, ki so izseljeni v Ameriki, so se tam sestali in sklenili, da bodo svojemu rojstnemu kraju pošiljali denar za šole, ceste itd. Doda se poslali občini za izgradnjo čitalnice 168.000 Din, za izgradnjo in popravila cest 62.000 Din, za izgradnjo šole v Dragah 11.000 Din, za sirote 31.000, za Zdravstveni dom 48.000 Din. Skupno so doslej poslali domači občini 321.000 Din.

K. M. Čepak - Črtoči

Jindri

Roman — iz šolštine prevlel dr. Fran Brdinaš.

Za to pa je vedel Jindra, da ga skrbno in neprestano opazuje. To mu je povedal sluh, ki je začel takoj in z neko samotvorno strastjo pobirati dedščino, ki mu jo je zapustil oče, ki ga je izgubil. Jindra je poznal, kdaj je njegova družabnica, ki je sedela zraven njega, dihnila na njegovo stran: če je lahni šelest kakega ročnega dela v njenih rokavih prenehal, da zopet začne, če je bil dih tako zelo podoben vzdihu.

Kadar je sestra Edith vstala, da se presede na njegovo drugo stran, je uganil, da je to storila zato, da bi si prav tako natanko ogledala tudi drugi njegov profil, kajti med obema je bila brezdvomno velika razlika, ki jo je Jindra lahko otipal.

Eksplozija ročne granate je treščila Jindri pesek v obraz, ki je zapustil na njegovem desnem sencu in licu več kot raskave sledove, ki ga gotovo pačijo; tačas so bili še polepljeni z leukoplastom.

Jindra si ni mogel kaj, da ne bi mislil, da se sestra Edith nekam zelo nujno zanj zanima; zakaj, to mu je bila nerazrešljiva uganka, iz katere je seveda treba že vnaprej izločiti zanimanje one vrste, ki ga Jindra ne bo pri nobeni ženi na tem svetu več vzbudil...

Vendar pa ni mogoče, da bi gola ženska zvedavost bila povod za tako vztrajnost sestre Edith; in če je bilo to sočutje, mu je bila njegova čezmera, čeprav je bil pod njegovim vplivom tako oskrbovan, kakor menda noben drug tovariš v celem lazaretnu — tako proti misli, da ga je od tega, da ne pokaže te nevolje, zadrževala le rahločutnost in bojazen, da bi se mu tega morda na tihem ne smatralo za nehvaležnost.

Pri vsem svojem ravnanju — tega se ni dalo taji — je kazala Edith nenavadno obzirnost, toda to vendarle ni zmanjševalo bridkosti Jindrovega zavedanja, ki je skupna vsem brezmočnim, sentimenta prostim možem, da naj bo ženam le še predmet sočutja.

In vendar je zasluhlil po nevarljivem moškem nagonu, da srce sestre Edith ne sočustvuje z njim le vseobče, ampak čisto in osebno.

Po teži, kadar je sedla, in po višini, iz katere mu je šepetala, je Jindra spoznal, da je to brezdvomno močna in velika, morda dosti stara žena, da bi mogla biti mati tako velikega sina kakor Jindra.

Gotovo je imela sina, ki ji je padel na vojni. Da mu to že prej ni prišlo na misel! In ker se mu je domislek porodil tako pozno, ga je takoj izgovoril.

To je bilo eno tistih prereditih vprašanj, s katerimi se je obračal na sestro Edith:

»Ali vam ni padel sin v vojni, sestra Edith? ...«

Dolgo je čakal na odgovor.

»Oprostite!« je dodal, ko še vedno ni bilo odgovora, »oprostito, če je moje vprašanje neugodno, nikakor vas nisem hotel žaliti!«

— Za boga! — je pomislil — morda ni bila nikoli poročena. Zdaj brez dvoma izpregovori iz nje odlična dama, na katero je bil pozabil!

»Nikoli nisem imela sina,« tako je odgovorila, »čeprav sem bila poročena... dvakrat!«

Besedo »dvakrat« je izgovorila skoro naglas.

»Seveda je padel v vojni moj drugi sopro,« je pristavila nekako čez minuto zopet čisto po tihem.

V gosti megli Jindrovega očesa, ki je ni mogel prodreti noben obris stvari, je švignila z belomodrim pronicavim svitom kresnica, opisala s svojim letom oblok in sedla in obtičala na enem mestu.

Jindra je pozabil na vse, tale belo ognjena iskra v njegovem neprodinemu mraku, ki ga nikoli ne prežene nobena svetloba, ga je strašno vznemirila.

Ni sedel danes prvič že brez obveze zunaj, in domneval je, da ga ne bo v njegovi skoro popolni slepoti nič več presenetilo in da ne bo nič več povečalo njegovega slabega vida silnih svetlobnih virov, toda sedaj, to je gotovo, je videl prvič zopet — črto, gibanje in žarečo točko, močno svetlo v skupini nekoliko slabo žarečih, a tudi negibljivih.

Z bliskovito intuicijo je uganil, kaj je in kaj se je zgodilo.

Sestra Edith ima na roki prstan z velikim kamnom; ko je dvignila roko k čelu, je zažarel kamen v solnčni svetlobi, in zdaj, ko si je podprla glavo, svetli kamen nepremično na enem mestu.

»Ali je to briljant, sestra Edith,« je gladno vzkliknil, »kar imate na roki?«

»Da!« je tiho odgovorila sestra Edith.

Skupina svetlih točk z žarečo točko v sredi se je zopet dvignila kvišku, zletela dol, izgubila, a takoj se je zopet pokazala, in, razmikaje se, se je naglo približala Jindri — sestra Edith je snela svoj prstan in mu ga podajala.

Hlastno je segel Jindra po iskrenih se točkah, toda segel je zraven — kar ga ni presenečilo, bil je pripravljen nato, da, če bo že kdaj kaj uzrl, nikdar ne bo mogel nameščati predmetov pravilno v prostoru.

Roke Edithe, mrzle kakor roke žene, ki se ni nikoli razgorela ali pa ki je v svojem življenju že mnogo ognja izžarela, so mu pomogle, da je prijel draguljo.

Ostrmel je nad velikostjo briljanta, ki je bil vdelan v prstan in bil očitno zelo dragocen, in postal je žalosten: nikoli ne bo imel trajno v rokah takega orodja za eksperiment, ki ga je potem napravil.

Postavljal je dragoceni kamen na vse načine, prikladal ga je tesno k očem, ga oddaljeval, obračal prstan, ga vtaknil v senco, dvignil v solnčni žar in preizkušal vse mogoče reflekse s tem krasnim soliterjem, vrtil glavo, da bi spoznal stanje očesne mrežice, kajti v tem hipu je okulist samega sebe preiskoval. Slednjič je prenehal, nekaj časa čakal in potem odločno in naglo obrnil obraz k solncu za svojim hrbtom.

Toda takoj se je prijel z dlanmi za sence in Edithin prstan je padel v travo. Globoko na prsi je pritisnil Jindra brado in siknil od bolesti.

Sestra Edith je pobirala svojo draguljo s tal in je videla izmučeni izraz njegovega obličja in to je

bil trenutek, v katerem je Jindra začel njeno silno ihtenje kakor eksplozijo, ki je bila dolgo s silo tlačena, in slišal je njen polnozvočni glas:

»Mr. Pawak — Mr. Pawak — ali me ne poznate po glasu?«

Jindra je spustil roke s sencev; kar je slišal, je oslepilo njegovo notranjost bolj nego njegovo oko nepremišljeni pogled v polno sonce.

»Sem vaša... vaša nekdanja žena... Mabel Pimpottova...«

Nastal je trenutek tišine, tekem katerega si je Jindra bliskovito razjasnil situacijo.

»Ste nekdanja žena mojega očeta, mistre!« je odgovoril Jindra (mlajši) trdno in sigurno in prijel prav tako trdno in sigurno njene roke in jih odrinil s svojih lakti, saj je šele sedaj opazil, da je bila sestra Edith pokleknila pred njim...

Ko je stopil Alojz Poniklý po stezici, ki je peljala skozi gosto grmičje šemkaj, v rezervirano zakotje bolniškega parka, je našel še sestro Editho, ko je klečala tesno pred Jindro, z rokami skamenelimi nad glavo, in jecajočo:

»Va — va vašega očeta? Va — še — ga očeta?«

Ne da bi bila opazila, da je kdo prišel, se je vzravala in skoro krikla:

»Vašega očeta?«

Lojze, ki ni znal niti besedice angleški, ni niti slutil, o čem se tu tako vznemirjeno govori, in da bi končal veliko zadrego, v kateri je bil, se je naglo oglasil:

»Tukaj sem, kaj si mi hotel?«

Zakričal je, kakor da je doma na Františku.

»Lojze! Poniklý! se je oglašil Jindra prav tako, vstal in razprostrl roke.

Čeprav ni bil Lojze eden izmed teh, ki se radi objemajo z možmi, je vendar pošteno pritisnil Jindro na svoje prsi.

»Kje si se tako nenadno vzel?« se je čutil Jindra, »jaz sem mislil...«

»Tovariš dragi,« je rekel na to Lojze, »jaz sem tudi mislil, in lahko mi verjameš, da je pri moji veri malo manjkalo, da bi mi vse mišljenje za vedno zaslilo... Ampak klical si me, zato sem prišel takoj, ko sem mogel in ko so me pustili...«

»Klical?« je vzdihnil Jindra.

»No, seveda!« je veselo zatrjeval Lojze; »ali se ne spominjaš, takoj, ko so nas pripeljali in nas postavili doli na dvorišču? To ti je bilo sploh smešno! Človek, najini nosilnici sta stali zraven sebe, a jaz se ti nisem mogel oglašiti, sicer bi bil izbil od spraj ali od zadaj iz rane zamašek, no bil sem tako pohabljen in zdelan, da sem bil prepričan, da se ne bova nikoli več...« umolknil je in potem dodal: »... da te nikoli več ne bom videl...!«

Jindra je žalostno povsobil glavo.

Lojze bi bil ne vem kaj pretrpel za to, kar je rekel, a za to, kar je dalje pristavil, bi si bil jezlik odgriznil. Toda motil se je, če si je domneval, da je Jindra njegova opazka posebno ali pa sploh kaj zadel.

(Nadaljevanje sledi.)

Samski obrtnik

z lastno obrtjo išče primerno gospodinjstvo v svrhu takojšnje ženitve! Ponudbe na upravo »Večernika« pod »Sreča«. 3001

Oddam

opremljeno sobo boljši osebi. Naslov v upravi lista. 3000

Sprejem na stanovanje

dijaka nižjih razredov srednje šole ali vajenca. Grajska ulica 2, Jozefa Arzenšek. 2683

Hišo na Betnavski cesti št. 8

s štirimi sobami (dve parketirani), električna luč, vodovod, plin, kopalnica na plin, šupa, hlev, vrt prodam proti gotovini. Za večjo obrt ali malo industrijo zelo prikladno. 2667

Dva gospoda,

čez dan odsotna, sprejemem na stanovanje v čedni podstrešni sobici v bližini parka. Naslov v upravi. 3002

Pošten in zanesljiv hlapec

išče boljše službe k dvema konjema v Mariboru ali Celju. Naslov v upravi lista. 2686

Tapetniška dela,

nova in popravila ter razno čiščenje posteli, perja itd. se točno izvrši. (Nizka cena radi male najemnine.) Vojaški trg 2, vogal Koroška cesta 78 za Glavnim trgom. 2689

O'omana,

lepa, močna, še nova Din 550 in mardrača za dijaka Din 220 na prodaj. Vojaški trg 1. 2690

Sladki vinski mošt

toči restavracija »Mariborski dvor«, Oset. 2636

Sobo in črkoslikanje,

vedno najnovejši vzorci na razpolago izvršuje poceni, hitro in okusno Franjo Ambrožič, Grajska ulica 3 za kavarno »Astoria«. X

Restavracija v Zagrebu

na najboljšem prostoru v centru z vsem inventarjem in dolgoletno pogodbo se takoj prodaja. Samo resni reflektanti od stroke naj se javijo na naslov Gjuro Valjak, Maribor, Kino Union. 2696

Spominjajte se CMD!

Prodam

osebni avto, štirisedežni, dve rezervni kolesi za to leto obdavčen Din 10.000. Maribor, Smetanova ulica 59. 2685

Vinski sodi,

večjo množino ali posamezne po 3, 4, 7, 10 do 80 hl, kakor tudi razne kletarske potrebščine in stroje takoj po ugodni ceni prodam. V najem oddam dve izborni vinske kleti. Gjuro Valjak, Maribor, Kino Union. 2695

Gostilničaril pozor!

Pristno ljutomersko staro vino, izborne kvalitete, razprodajam po Din 5 l. ter. Gjuro Valjak, Maribor, Kino Union. 2694

Srečke za IV. razred 20. kofa

dobe igralci v upravi »Jutra« in »Večernika«, Maribor, Aleksandrova cesta 13. Neigralcem še nekaj srečk na razpolago!

Odvetniška pisarna sprejme solicatorja

Ponudbe pod šifro »Solicator« na upravo »Večernika«.

Gostilna Dergas
Koroška cesta 48

toči fini štajerski vinski mošt, liter po 10 Din
Za obilen obisk prosi A. Dergas

Šolske knjige in potrebščine

kupite najboljše in najceneje v knjigarni

Tiskovne zadruge v Mariboru, Aleksandrova cesta šte. 13

Pri skupnem naročilu primeren popust!

Izdaja Konzorcij »Jutra« v Ljubljani; predstavnik izdajatelja in urednik: FRAN BROŽOVIC v Mariboru. Tiska Mariborska tiskarna d. d., predstavnik STANKO DETELA v Mariboru.